

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Ο Γιάννης Τσαρούχης, του Αθανασίου, (Πειραιάς 13 Ιανουαρίου 1910 - Αθήνα 20 Ιουλίου 1989) ήταν ζωγράφος και σκηνογράφος. Τα πρώτα του έργα τα εξέθεσε το 1929 στο "Άσυλο Τέχνης". Η επιτυχία που σημείωσε τον οδήγησε στη συνέχεια να φοιτήσει στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου (1929 - 1935) με καθηγητές τους Ιακωβίδη, Βικάντο και Παρθένη. Παράλληλα μαθήτευσε κοντά στον Κόντογλου (1931 - 1934), ο οποίος τον μύησε στη βυζαντινή αγιογραφία, ενώ μελέτησε την λαϊκή αρχιτεκτονική και ενδυμασία. Μαζί με τους Πικιώνη, Κόντογλου και Αγγ. Χατζημιχάλη πρωτοστάτησε στο αίτημα της εποχής για την ελληνικότητα της τέχνης.

Την περίοδο 1935-1936, αφού πρώτα επισκέφτηκε τη Κωνσταντινούπολη, ταξίδεψε στο Παρίσι και στην Ιταλία. Επισκεπτόμενος τα διάφορα μουσεία ήρθε σε επαφή με δημιουργίες της Αναγέννησης και του Ιμπρεσιονισμού καθώς και με τα σύγχρονα καλλιτεχνικά ρεύματα της εποχής του. Ανακάλυψε το έργο του Θεόφιλου και γνώρισε καλλιτέχνες όπως ο Ματίς και ο Τζακομέτι.

Ο Γιάννης Τσαρούχης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1910, όντας ο δεύτερος υιός του εμπόρου εξ Αρκαδίας Αθανασίου Τσαρούχη και της Μαρίας Μοναρχίδη με καταγωγή από τα Ψαρά. Το νεοκλασικό κτίριο στο οποίο είδε για πρώτη φορά το φως, στη συμβολή της λεωφόρου Βασιλέως Γεωργίου με την οδό Λουκά Ράλλη δεν υφίσταται πια. Μέρος των παιδικών του χρόνων (1920-1925), ο μεγάλος αυτός Πειραιώτης ζωγράφος, το πέρασε στην πολυτελή οικία (έπαυλη) της οικογένειας Μεταξά, κοντά στη θεία του Δέσποινα Μεταξά, η οποία ήταν αδερφή της μητέρας του. Παρότι η οικογένεια Τσαρούχη μετακόμισε το 1927 στην Αθήνα, ο Πειραιάς ρίζωσε βαθιά μέσα στον καλλιτέχνη, τόσο για το μεγαλοαστικό περιβάλλον στο οποίο ανατράφηκε και τον επηρέασε καλλιτεχνικά, όσο και για τις φτωχές λαϊκές συνοικίες όπου συχνά πραγματοποιούσε αποδράσεις κατά τα παιδικά του χρόνια. Το 1938, δύο χρόνια μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση στο κατάστημα Αλεξοπούλου της οδού Νίκης στην Αθήνα με έργα που παρουσίαζαν ιδιαίτερη προσωπικότητα που εξήρανε οι τότε τεχνοκριτικοί Παπαντωνίου και Καπετανάκης. Το 1940 επιστρατεύτηκε και υπηρέτησε στο Μηχανικό. Το 1947 πραγματοποίησε 2 ατομικές εκθέσεις με υδατογραφίες και θεατρικά προσχέδια. Το 1950 μετέβη εκ νέου στο Παρίσι όπου ένα χρόνο μετά, το 1951, εξέθεσε στο Παρίσι και στο Λονδίνο στη "Ρέτφρη Γκάλερυ", ενώ το 1953 υπέγραψε συμβόλαιο με τη γκαλερί Ιόλας της Ν. Υόρκης. Το 1956 υπήρξε υποψήφιος για το βραβείο Γκούγκενχαϊμ και το 1958 πήρε μέρος στη Μπιενάλε της Βενετίας. Το 1967 εγκαταστάθηκε στο Παρίσι. Το 1982 εγκαινιάστηκε το Μουσείο Γιάννη Τσαρούχη στο Μαρούσι, στο σπίτι του καλλιτέχνη, που ο ίδιος μετέτρεψε σε Μουσείο παραχωρώντας την προσωπική συλλογή των έργων του. Παράλληλα λειτουργεί το Ίδρυμα Τσαρούχη με σκοπό τη διάδοση του έργου του ζωγράφου...

Σοφία Καπερώνη, Ελένη Καραϊσκού, Ελπίδα Ηλιοπούλου